

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **Z. Z.** zastoupeného opatrovníkem P. B., vyšším soudním úředníkem Krajského soudu v Praze, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 2. 1. 2004, č. j. OAM-1347/LE-02-15-2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2004, č. j. 48 Az 20/2004-16,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 8. 1. 2004 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2004, jímž byla jeho žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Krajský soud v Praze žalobu zamítl rozsudkem ze dne 31. 3. 2004.

Na rozsudek krajského soudu, který mu byl doručen dne 22. 4. 2004, reagoval žalobce podáním z téhož dne sepsaným zřejmě v čínštině, které bylo krajskému soudu doručeno dne 28. 4. 2004. Krajský soud považoval toto podání za kasační stížnost; jelikož stížnost trpěla vadami, vyzval soud žalobce usnesením ze dne 28. 6. 2004 k jejich odstranění. Usnesení bylo žalobci zasláno na adresu Pobytového střediska Seč, kterou soudu sdělil žalovaný jako adresu žalobcova posledního pobytu; pokus o doručení dne 1. 7. 2004 však nebyl úspěšný a zásilka se vrátila zpět s poznámkou „odstěhoval se bez udání adresy“. Z evidence Ministerstva vnitra bylo poté zjištěno, že žalobce svévolně opustil pobytové středisko dne 25. 5. 2004 a od té doby není místo jeho pobytu známo.

Usnesením ze dne 5. 9. 2005 ustanovil soud žalobci jakožto osobě neznámého pobytu opatrovníka a dne 21. 10. 2005 předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a řízení zastavil z následujících důvodů:

Podle § 33 zákona o azylu soud zastaví řízení, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci.

Krajský soud v průběhu řízení o kasační stížnosti doručoval žalobci na adresu pobytového střediska, kterou soudu sdělil žalovaný; při doručování usnesení vyzývajícího žalobce k odstranění vad podání však vyšlo najevo, že žalobce odtud svévolně odešel, aniž dostal své povinnosti oznámit žalovanému adresu, kde se hodlá zdržovat, resp. požádat o propustku. Nejpozději od 1. 7. 2004, kdy se soud pokusil žalobci toto usnesení doručit, tak bylo místo jeho pobytu neznámé a do okamžiku rozhodování Nejvyššího správního soudu se na této situaci nic nezměnilo. Nemožnost zjistit místo žalobcova pobytu přitom brání rozhodnutí ve věci: jelikož nebylo možné doručit žalobci usnesení vyzývající jej k odstranění vad podání, nemůže si Nejvyšší správní soud ani učinit představu o obsahu domnělé kasační stížnosti, a tedy o důvodech, pro něž žalobce napadl zamítavý rozsudek krajského soudu. Z obsahu cizojazyčného podání je navíc zřejmé toliko datum, kdy bylo podání sepsáno, a žalobcovo jméno; není zřejmé, zda jsou přítomny ostatní náležitosti kasační stížnosti ve smyslu § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s.ř.s. Nedostatky žalobcova podání by s jeho součinností patrně bylo možno odstranit; protože však žalobce nesdělil žalovanému místo svého pobytu, jak mu ukládá zákon, a neumožnil tak soudu vyzvat jej k odstranění vad podání, staly se tyto vady vadami neodstranitelnými.

Neodstranitelné vady podání jsou překážkou, pro niž se Nejvyšší správní soud nemůže kasační stížností věcně zabývat (tj. – v dikci ustanovení § 33 zákona o azylu – vydat „rozhodnutí ve věci“). Nejvyšší správní soud proto zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 33 zákona o azylu a § 47 písm. c) s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s.ř.s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. prosince 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu

